

mer og løbende vurderinger, og det får den til fordel for miljøet og den danske økonomi.

Lad mig så rette en udbredt misforståelse om fordelingen mellem den nationale indsats og brug af de fleksible mekanismer. Det er ganske enkelt helt hen i vejret, når det i de seneste dage har været hævdet, at regeringens klimastrategi vil føre til, at 80-90 pct. af den samlede indsats vil ske i udlandet.

I modsætning til mange andre lande er det lykkedes at holde det danske udslip af CO₂ stort set konstant siden 1990, og vort samlede energiforbrug er faktisk nogenlunde det samme som i begyndelsen af 1970'erne, og det til trods for at vi har haft en høj økonomisk vækst.

Afkobling af energiforbruget fra den økonomiske vækst er resultatet af en målrettet national indsats gennem årtier. Som eksempel er det værd at nævne, at vedvarende energianlæg samlet set dækker ca. 12 pct. af Danmarks bruttoenergiforbrug. Hvis dette forbrug alternativt skulle dækkes af fossile brændsler, ville udledningen af CO₂ være ca. 10 mio. t højere.

Dertil kommer alle de andre miljø- og energipolitiske tiltag, vi har foretaget i de seneste årtier, politikker, som yderligere har sparet miljøet for mange millioner ton CO₂ og fortsat vil gøre det fremover. Det skal man have i baghovedet, når nogle taler om, at næsten hele Danmarks forpligtelse skal opfyldes i udlandet.

Det, der sker nu, er, at vi åbner op for også at kunne anvende omkostningseffektive internationale virkemidler, at vi supplerer den fortsatte nationale indsats helt i overensstemmelse med Kyoto-protokollens regler. Vi har høstet mange af de lavthængende frugter i vor hidtidige energi- og klimapolitik. Nu er tiden inde til også at se på, hvordan vi kan løse det i andre lande, samtidig med at vi får disse lande med på klimavognen.

Men konklusionen er altså, at der fortsat vil foregå en hjemlig indsats. Vi står over for en kæmpe udfordring, der kræver, at alle bidrager.

Der har også været talt meget om køb af den såkaldte varme luft de seneste dage. Det er ikke en debat, jeg har rejst. Jeg har stor sympati for dem, som vil miljøet det bedste, og jeg er meget åben over for at diskutere alle spørgsmål i klimadebatten, men jeg vil samtidig benytte denne anledning til at understrege faren ved, at man gør debatten sort-hvid eller varm-kold.

Kl. 16.40

Som minister føler jeg mig forpligtet til at sige tingene, som de er, og i mine øjne giver det altså

ikke mening at skelne mellem gode og dårlige kvoter eller kreditter.

Man kunne godt illustrere det med et eksempel, og jeg vil gerne gøre det. Jeg har før nævnt, at skulle man lave Joint Implementation et sted, og der så virkelig kommer vækst i det land senere, ja, så ville de jo være i den situation, at de så skal få deres regnskab til at gå op. Så det bliver meget teoretisk, hvor de kreditter, man køber, egentlig kommer fra. Det afgørende er derfor, at vi følger spillereglerne, som de blev aftalt i Kyoto. Man kan være utilfreds med disse regler, men indtil noget andet er besluttet, vil regeringen koncentrere sig målbevidst om at leve op til vores forpligtelser i overensstemmelse med de gældende regler.

Altså: Vigtigt er det, at for det første lægger regeringen ikke op til, at virksomhederne skal ud og købe varm luft eller kvoter, tværtimod. Som reglerne er under EU's kvotedirektiv, som udgør en meget vigtig brik i regeringens klimastrategi, kan virksomheder ikke købe kvoter fra andre lande end EU-lande.

For det andet og for så vidt angår en statslig indsats, fremgår det af regeringens oplæg, at regeringen lægger op til at anvende projektmekanismerne.

Så udfordringen er stor, og vi skal i gang nu. Jeg håber derfor, at Tinget vil støtte op om regeringens oplæg. Klimadebatten stopper ikke i dag, jeg ser frem til en løbende intensiv dialog, der vil lede til effektive løsninger til gavn for miljøet og det danske samfund. Og hvis det viser sig nødvendigt, vil regeringen i øvrigt i 2006 tage strategien op til revision.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Med klimastrategien har vi fået et samlet beslutningsgrundlag, som lever op til regeringens målsætning om mest miljø for pengene.

Energisektoren spiller en central rolle i en omkostningseffektiv klimastrategi. Det skyldes, at energisektoren står for en stor andel af de samlede drivhusgasemissioner. Samtidig viser analyserne, at en omkostningseffektiv indsats i høj grad vil berøre energiområdet.

Regeringen kom i efteråret 2002 med et udspil om liberalisering af energimarkederne. Det lagde op til, at der skal sættes fokus på omkostningseffektivitet og mere internationalt koordinerede rammer for energimarkederne. Klimastrategien bygger på de samme principper. Vo-